

Olsztyn, 28 września 2026r.

Prof. ucz. dr hab. Adam Bieranowski

Katedra Prawa Cywilnego i Prawa Prywatnego

Międzynarodowego UWM w Olsztynie

Recenzja

**rozprawy doktorskiej magister Marii Maszczyk-Andura pt. "
*ZASIEDZENIE SŁUŻEBNOŚCI PRZESYŁOWYCH JAKO
METODA ZARZĄDZANIA MAJĄTKIEM PRZEDSIĘBIORCY
PRZESYŁOWEGO*"** przygotowanej pod kierunkiem Prof. dra
hab. Jacka Góreckiego

I. Ocena wyboru temat rozprawy, jej celu badawczego i kompozycji oraz zastosowanych metod

1. Temat i koncepcja monografii zasługują na aprobatę. Jakkolwiek problematyka zasiedzenia służebności przesyłu i nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej podobnej do służebności przesyłu, zwanych służebnościami przesyłowymi, była przedmiotem wielu opracowań, w tym o charakterze monograficznym (zob. L. Jantowski, Stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu i służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, Warszawa 2020; M. Balwicka-Szczyrba, Korzystanie z nieruchomości przez przedsiębiorców przesyłowych – właścicieli

urządzeń przesyłowych, Warszawa 2014; Z. Kuniewicz (red.), Służebność przesyłu – zagadnienia prywatnoprawne oraz publicznoprawne, Warszawa 2022; J. Wszolek, Zasiedzenie służebności przesyłu, „Rejent” 2012, nr 1; M. Godlewski, Zasiedzenie służebności przesyłu, „Monitor Prawniczy” 2010, nr 7; M. Jankowska, M. Pawełczyk, Korzystanie z trwałego i widocznego urządzenia jako przesłanka zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, „Palestra” 2013, nr 1–2; M. Biernacki, Służebność przesyłu jako ograniczone prawo rzeczowe - kolaż prawniczy, „Rejent” 2010, Nr 4; B. Rakoczy, Zasiedzenie służebności przesyłu, Warszawa 2014; M. Warciński, Służebność przesyłu. Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z 22.5.2013r., III CZP 18/13, „Przegląd Sądowy” 2016, nr 3; M. Zalewski, Zasiedzenie służebności przesyłu – próba oceny zagadnień intertemporalnych, „Studia Iuridica Lublinensia” 2011, nr 16), Autorka recenzowanej dysertacji inaczej rozkłada akcenty prezentowanej materii.

Na czoło rozważań wysunięto aspekt wdrożeniowy rozprawy, co w założeniu ma służyć uzyskaniu przez przedsiębiorcę przesyłowego wskazówek dotyczących sposobu prowadzenia postępowań sądowych z udziałem właścicieli nieruchomości z podniesieniem zarzutu nabycia w drodze zasiedzenia służebności przesyłu i służebności gruntowej o treści służebności przesyłu jako metody zarządzania majątkiem w zakresie urządzeń przesyłowych umieszczonych na cudzych gruntach. Autorka koncentruje się przy tym na powiązaniu zagadnień praktycznych i teoretycznoprawnych w celu dokonania ocen stanów prawnych i faktycznych odnoszących się do służebności przesyłu z punktu widzenia interesów i ochrony przedsiębiorcy przesyłowego.

Takie ujęcie miało służyć wykazaniu prawdziwości zasadniczej hipotezy badawczej sformułowanej w recenzowanej rozprawie. Według niej zasiedzenie służebności przesyłowych może być wykorzystane jako zarzut niweczący i narzędzie prawne przedsiębiorcy przesyłowego w postępowaniach sądowych

wszczętych wobec przedsiębiorcy przez właścicieli nieruchomości, na których umieszczone są urządzenia przesyłowe przedsiębiorcy przesyłowego i że wykorzystanie tego zarzutu przynosi korzyści prawne i wymierne efekty ekonomiczne dla przedsiębiorcy przesyłowego. W pracy zostały postawione także hipotezy szczegółowe, np. założenie, że podniesienie w sposób skuteczny przez przedsiębiorcę przesyłowego w postępowaniu sądowym wywołanym roszczeniami właściciela gruntu, na którym znajdują się urządzenia przesyłowe przedsiębiorcy, zarzutu zasiedzenia służebności przesyłowej umożliwia uregulowanie sytuacji prawnej urządzeń przesyłowych posadowionych na cudzych gruntach poprzez uzyskanie, w następnym postępowaniu sądowym z wniosku przedsiębiorcy przesyłowego, orzeczenia sądowego potwierdzającego nabycie w drodze zasiedzenia służebności przesyłowych (s. 25).

2. Recenzowana praca ma przejrzystą i logiczną kompozycję. Składa się z dziewięciu rozdziałów, poprzedzonych wprowadzeniem i zwieńczonych syntetycznym zakończeniem. Realizując wymogi stawiane doktoratowi wdrożeniowemu ostatni jego rozdział poświęcono aspektowi przełożenia wyników badań na usprawnienie funkcjonowania przedsiębiorcy.

W pracy zamieszczono wykazy literatury, orzecznictwa, aktów prawnych i innych dokumentów, a w szczególności załączniki zawierające procedury stosowane w Tauron Dystrybucja SA w Krakowie.

Treść rozdziału I skupia się na genezie i funkcjach zasiedzenia. Przedstawiono w nim także zasiedzenie w wybranych obcych systemach prawa o rozwiązaniach podobnych do obowiązujących w Polsce. Następnie dokonano analizy instytucji zasiedzenia jako części polskiego systemu prawa cywilnego. Zostały tam także omówione konieczne do spełnienia przesłanki zasiedzenia.

Rozdział II pracy jest poświęcony służebności gruntowej i wykazaniu możliwości wykorzystania jej przez przedsiębiorcę przesyłowego dla uzyskania tytułu prawnego do umiejscowienia jego urządzeń przesyłowych na cudzych

gruntach. Omówiono źródła powstania, treść i czas trwania służebności gruntowej oraz odpłatność ustanowienia takiego prawa, jak również koncepcję służebności gruntowej o treści służebności przesyłu. W rozdziale tym zostały także wyjaśnione pojęcia urządzenia przesyłowego oraz posiadania służebności, z podkreśleniem istoty posiadania służebności gruntowej o treści służebności przesyłu. W rozdziale tym wdarł się chaos. Autorka zaznacza, że „Zgodnie z art. 7. pkt 4) i 5) u.k.w.i.h. przeciwko służebności drogi koniecznej, służebności przesyłu i innym określonym przepisami ustawy, a zgodnie z pkt 1) i 3) art. 7 przeciwko prawom obciążającym nieruchomości z mocy ustawy czy decyzji właściwego organu administracji rządowej albo jednostki samorządu terytorialnego nie działa rękojmia wiary publicznej ksiąg wieczystych” (s. 67). Powoduje to, że jeśli właściciel, który obciążył swą nieruchomość służebnością nieujawnioną w księdze wieczystej, przeniesie własność nieruchomości na inny podmiot bez poinformowania go o ustanowionej służebności, to służebność taka utrzymuje się nadal, mimo że nabywca nieruchomości działał w zaufaniu do treści księgi wieczystej (s. 67-68). Niepotrzebnie Autorka wplata do rozważań o źródłach powstania służebności wątek dotyczący ochrony tzw. służebności przymusowych i ich niewygasalności w wyniku wyłączenia działania negatywnych skutków rękojmi.

Rozdział III charakteryzuje służebność przesyłu w prawie polskim. Po omówieniu w nim pojęcia i treści służebności przesyłu Doktorantka zrelacjonowała: kategorię przedsiębiorcy przesyłowego i sposoby ustanawiania służebności przesyłu. W dalszej jego części przedstawiono problematykę wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu oraz sposoby zapłaty tego wynagrodzenia i ustalenia zakresu obszarowego służebności przesyłu.

Odrębnie przeanalizowano ustanawianie służebności przesyłowych na gruncie oddanym w użytkowanie wieczyste (rozd. IV).

Natomiast problematyka nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłowych została ujęta w dwóch kolejnych rozdziałach.

W rozdziale VI została omówiona problematyka początku i końca biegu terminu zasiedzenia służebności przesyłu, zdarzeń powodujących przerwanie biegu terminu zasiedzenia służebności przesyłu, dobrej i złej wiary posiadacza takiej służebności, własności urządzenia przesyłowego z perspektywy możliwości nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie, korzystania z trwałego i widocznego urządzenia przesyłowego jako przesłanki zasiedzenia służebności przesyłu. W rozdziale tym osobne uwagi poświęcono dochodzeniu roszczeń uzupełniających przez właściciela nieruchomości wobec podmiotu, który nabył w drodze zasiedzenia służebność przesyłową.

Rozdział VII prezentuje wybrane aspekty postępowań sądowych dotyczących nabycia w drodze zasiedzenia służebności przesyłowych. Omówiono w nim w szczególności sposoby wykazywania przez przedsiębiorcę przesyłowego spełnienia przesłanek nabycia w drodze zasiedzenia służebności gruntowej o treści służebności przesyłu i służebności przesyłu oraz problematykę stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłowych na nieruchomościach Skarbu Państwa, jak również postępowanie dowodowe w sprawach dotyczących nabycia w drodze zasiedzenia służebności przesyłowych

Rozdział VIII w całości dotyczy podnoszenia przez przedsiębiorcę przesyłowego zarzutu nabycia w drodze zasiedzenia służebności przesyłowej.

Ostatni rozdział skupia się na problematyce wdrożeniowej. Scharakteryzowano w tym rozdziale sytuację prawną Tauron Dystrybucja SA w Krakowie jako przedsiębiorcy przesyłowego, któremu służyć mają efekty rozprawy, z wykazaniem genezy przekształceń prawnych jego poprzedników oraz przedstawiono komplikacje, na jakie napotyka ten przedsiębiorca przesyłowy w zakresie zarządzania urządzeniami przesyłowymi umiejscowionymi na cudzych gruntach. Na podstawie badań i uzyskanych

wyników zostały opracowane wewnętrzne procedury postępowań w sprawach roszczeń właścicieli nieruchomości (stanowiące załączniki 1-6 do rozprawy), wraz z działaniami mającymi na celu uwidocznienie nabywanych tytułów prawnych do urządzeń przesyłowych w drodze postępowań sądowych w systemie informatycznym, wraz z opracowanymi założeniami modyfikacji programu informatycznego służącego dokumentowaniu tego typu postępowań.

3. Nie można mieć zastrzeżeń również co do zastosowanych metod badawczych. Przedmiot pracy przesądził o zastosowaniu metod : dogmatyczno-prawnej, historyczno-prawnej oraz empirycznej, polegającej na badaniu stanów faktycznych oraz prawnych w wybranych postępowaniach sądowych dotyczących zagadnień związanych ze zgłoszeniem przez przedsiębiorcę przesyłowego zarzutu nabycia w drodze zasiedzenia służebności przesyłowej.

W pracy zastosowano także metodę prawno-ekonomiczną. Pozwoliła ona na dokonanie analizy potencjalnych i faktycznych korzyści ekonomicznych dla przedsiębiorcy przesyłowego w przypadku uwzględnienia zarzutu nabycia w drodze zasiedzenia odpowiedniej służebności i w późniejszym, następczym postępowaniu sądowym, z wniosku o stwierdzenia nabycia służebności przesyłu lub służebności gruntowej o treści służebności przesyłu w drodze zasiedzenia.

II. Ocena merytorycznej strony rozprawy

Pod względem merytorycznym praca zasługuje na pozytywną ocenę.

Zaletą pracy jest skrupulatna analiza treści dokumentów z postępowań sądowych w latach 2013-2023 r. z udziałem Tauron Dystrybucja SA w Krakowie, która wykazała skuteczność zarzutu nabycia w drodze zasiedzenia służebności przesyłowej jako zarzutu niweczącego roszczenia właścicieli nieruchomości dla porządkowania sytuacji prawnej urządzeń przesyłowych

znajdujących się na cudzych gruntach. Ponadto, Autorka przedstawiła osiągnięte wskutek tego efekty finansowe i zarządcze przez przedsiębiorcę przesyłowego na przykładzie Tauron Dystrybucja SA w Krakowie Oddział w Bielsku-Białej.

Zostały także zrealizowane założenia wdrożeniowe doktoratu. Doktorantka wykazała, że wprowadzanie do systemu informatycznego, pomagającego w ewidencji postępowań dotyczących regulacji sytuacji prawnej urządzeń przesyłowych na cudzych gruntach zaprezentowanymi w treści rozprawy danymi pozwala na usprawnienie postępowań przedsądowych oraz sądowych prowadzonych przez przedsiębiorcę przesyłowego i uzyskanie założonych efektów procesowych oraz ekonomicznych dla przedsiębiorcy przesyłowego.

W tym segmencie rozprawy Autorka skrupulatnie i wszechstronnie zbadała w pierwszej kolejności przekształcenia podmiotowe poprzedników prawnych przedsiębiorców przesyłowych na przykładzie Tauron Dystrybucja SA w Krakowie i sposób wykazania własności urządzeń przesyłowych. Następnie zidentyfikowała problemy prawne i faktyczne związane z zarządzaniem majątkiem sieciowym Tauron Dystrybucja SA w Krakowie wskutek roszczeń właścicieli gruntów, na których są posadowione urządzenia przesyłowe. Drobiazgowo scharakteryzowano postępowanie przedsiębiorcy przesyłowego po otrzymaniu przedsądowego wezwania właściciela nieruchomości, na której usytuowano urządzenia przesyłowe oraz postępowanie takiego przedsiębiorcy po otrzymaniu odpisu pozwu lub wniosku właściciela nieruchomości dotyczącego roszczeń związanych z posadowieniem urządzenia przesyłowego.

Odrębne i wnikliwe uwagi Autorka poświęciła podnoszeniu przez przedsiębiorcę przesyłowego zarzutu nabycia w drodze zasiedzenia służebności przesyłowej w postępowaniach sądowych jako metodzie zarządzania majątkiem przedsiębiorcy przesyłowego na przykładzie Tauron Dystrybucja SA w Krakowie Oddział w Bielsku-Białej.

Obszerność i złożoność analizowanej materii nie pozwala na odniesienie się w szczupłych ramach recenzji do wszystkich wątków skłaniających do dyskusji. Na wstępie należy uwypuklić, że celem recenzji nie jest polemika z poglądami Doktorantki i próba przeforsowania własnego stanowiska. Ograniczę się do kilku stanowisk – kluczowych z punktu widzenia tematu rozprawy - zaaprobowanych w pracy, a wymagających szerszego spojrzenia i pogłębienia analizy. Tak zorientowane uwagi polemiczne skieruję w dwóch kierunkach. Pierwszy, obejmuje kwestię o ogólniejszym wymiarze, zarówno jurydycznym, jak i gospodarczym. Doktoranta nie przeprowadziła głębszej analizy wytworzonej przez judykaturę hybrydy służebności gruntowej o treści służebności przesyłu. Doktorantka bezkrytycznie – z perspektywy czysto jurydycznej - przyjmuje stanowisko ukształtowane w judykaturze, nie zważając że bez podstawy ustawowej poszerza ono katalog służebności. Konstruuje ono bowiem w istocie służebność przedsiębiorcy przesyłowego nie będącą ani służebnością przesyłu, ani służebnością osobistą. Nie spełnia ona przy tym wymogów konstrukcyjnych służebności gruntowej, ponieważ nie sposób za wystarczające uznać wskazanie przypadkowej nieruchomości władnącej (s. 93), a nie nieruchomości, której użyteczność w rzeczywistości ulega zwiększeniu. Trudno znaleźć też przekonujące argumenty za budowaniem takiej „mieszanej” służebności w drodze analogii. Należało ponadto rozważyć czy tworzenie hybrydowej służebności czy narusza zakazu działania prawa wstecz wyrażonego przede wszystkim w art. 3 kodeksu cywilnego i art. 2 Konstytucji oraz czy zabieg ten odpowiada standardowi wyznaczonemu w art. 1 Protokołu dodatkowego Nr 1 do EKPCz. (w kontekście pytania czy w konflikcie interesów nie dochodzi do nieuzasadnionego uprzywilejowania przedsiębiorców przesyłowych bez należytej rekompensaty dla właścicieli obciążanej nieruchomości). Nieodzowne było także zweryfikowanie czy aprobatą możliwości zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu nie prowadzi do podważenia gwarancji ochrony własności

oraz przesłanek dopuszczalności wywłaszczenia (art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 64 ust. 2 i 3 Konstytucji RP).

Konsekwentnie, wbrew temu, co twierdzi Doktorantka, nie ma również podstaw do doliczania do czasu posiadania koniecznego do zasiedzenia służebności przesyłu okresu władania nieruchomością przed wejściem noweli z 2008r., wprowadzającej trzeci rodzaj służebności – służebność przesyłu. W ślad za tym posiadanie w zakresie służebności przesyłu jest dopuszczalne dopiero od 3.8.2008 r. Wykluczyć należy zatem sumowanie okresów posiadania w zakresie służebności gruntowej i służebności przesyłu, czyli odmiennych praw (odrębnych rodzajów służebności). Dodajmy, że przedsiębiorcy przesyłowi dysponują instrumentami pozwalającymi na uregulowanie stanu prawnego korzystania z cudzych nieruchomości, w szczególności poprzez ustanowienie służebności przesyłu na podstawie art. 305² § 1 KC.

Drugi segment zagadnień, których prezentacja w dysertacji skłania do dyskusji, odnosi się do kwestii szczegółowych, a mających węzłowe znaczenie dla praktyki. Doktorantka trafnie akcentuje problemy z wyznaczeniem stref związanych z usytuowaniem i oddziaływaniem urządzeń przesyłowych (s. 121-122). Doniosłe niejasności prawne powstają, gdy obszar strefy kontrolowanej nie pokrywa się z zakresem obciążenia nieruchomości służebnością przesyłu. Dyskusyjne jest czy pas ochronny (kontrolowany) rozciągający się na obszar, na którym właściciel nieruchomości doznaje ograniczeń w korzystaniu z niej dyktowany bezpieczeństwem urządzeń przesyłowych wchodzi w zakres służebności przesyłu i jaka jest podstawa wynagrodzenia za ustanowienie służebności obejmującej nie tylko powierzchnię pasa eksploatacyjnego, ale także strefę ochronną. Wprawdzie w kwestiach tych wypowiadał się wielokrotnie SN, ale problematyka nadal nie jest spójnie wyjaśniona. Tymczasem Doktoranta problematykę jedynie sygnalizuje, wskazując na s. 122, że : „Jeśli zaistnieje konieczność wyznaczania dla urządzeń przesyłowych dodatkowej, poza samym pasem służebności, strefy ochronnej, to taka strefa

ochronna nie jest obejmowana służebnością, jakkolwiek konieczność jej określenia może wpłynąć na kwotę wynagrodzenia należnego z tytułu ustanowienia służebności.”.

Pominięto także kwestę relacji wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu do uszczerbku, który w związku z ustanowieniem strefy kontrolowanej podlega wyrównaniu na podstawie przepisów art. 58 ust. 2 lub art. 63 ust. 3 w zw. z art. 36 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zagadnienie to pojawiło się już w judykaturze, ale wymaga ono wszechstronnej analizy.

Niektóre, także węzłowe zagadnienia z punktu widzenia pracy, zostały ujęte zbyt powierzchownie. Przykładowo Autorka sprowadziła kontrowersyjną kwestię określenia chwili rozpoczęcia posiadania służebności przesyłu i poszukiwania odpowiedzi na pytanie czy samo prowadzenie prac związanych z budową urządzenia może odpowiadać korzystaniu z nieruchomości w zakresie służebności przesyłu do krótkiego zrelacjonowania dwóch ścierających się poglądów. W pracy stwierdzono jedynie, że „ograniczenia we władaniu przez właściciela nieruchomości stają się dostrzegalne niewątpliwie już wtedy, gdy przedsiębiorca zajął oznaczoną część nieruchomości i rozpoczął prace związane ze wznoszeniem urządzeń przesyłowych. Określenie w taki sposób początku biegu terminu zasiedzenia służebności, w tym służebności przesyłowej, jest słuszne i z tego powodu, że proces posadowienia urządzeń przesyłowych na nieruchomościach jest ze swej istoty procesem długotrwałym, manifestującym się wieloma czynnościami faktycznymi wykonywanymi na nieruchomości obciążanej, które z łatwością mogą być zauważone przez właściciela nieruchomości obciążanej” (s. 152).

Stanowisko zajęte przez Autorkę o możliwości dochodzenia roszczeń uzupełniających wobec nabywcy służebności w drodze zasiedzenia nie jest trafne. Zostało one poparte kruchą argumentacją. Zdaniem Autorki przeczyłoby to zasadzie, że zasiedzenie jest pierwotnym sposobem nabycia, nieodpłatnym, a

orzeczenie sądu stwierdzające nabycie prawa w drodze zasiedzenia ma charakter deklaracyjny, potwierdza ono jedynie stan, jaki zaistniał z mocy prawa (s. 197 - 198, 200). Doktorantka nie odniosła się wszechstronnie i wnikliwie do odmiennych głosów doktryny i judykatury, wypowiedzianych w tej materii.

Konkludując ten fragment recenzji, choć elementy przedstawionej dysertacji skłaniają do zasadniczej polemiki i rodzą niekiedy zastrzeżenia merytoryczne, nie podważają jednak jej pozytywnej oceny.

III. Ocena pracy pod względem formalnym

Pod względem formalnym rozprawa nie budzi zastrzeżeń. Na szczególne podkreślenie zasługuje umiejętność doboru literatury i orzecznictwa oraz stopień ich wykorzystania. Opracowanie zostało zredagowane bardzo starannie. W pracy zdarzają się drobne usterki natury czysto redakcyjnej oraz językowe i warsztatowe. Przykładowo : na s. 78 w przypisie 121 niepoprawnie użyto skrótu „NB”; na s. 147 w tytule pkt 3 jest „art. 3051” powinno być „art. 305[1]”; na s. 168 i 193 w tytułach podrozdziałów użyto zwrotu nie pochodzącego ani z języka prawniczego, ani języka prawnego - „umowa o dzierżawę”, pomijając że przepis art. 695 k.c. posługuje się nazwą „umowa dzierżawy”; na s. 170 użyto - w kontekście zasiedzenia służebności – błędnego zwrotu traktującego o ustanowieniu służebności przez sąd.

Niektóre fragmenty pracy zostały opatrzone przypadkowymi przypisami, np. fragment: „Obciążenie gruntu służebnością przesyłu obejmuje dostęp do urządzenia przesyłowego, korzystanie z niego poprzez jego bieżącą eksploatację, dokonywanie kontroli i przeglądów, konserwacji, modernizacji, remontów, usuwanie awarii, wymianę urządzeń posadowionych na danej nieruchomości w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego i niezakłóconego działania sieci przesyłowej przedsiębiorstwa” (s. 101) powiązała Doktorantka z odesłaniem

do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z 3.12.2019 r., I SA/Bd 604/19, Legalis Nr 2290352. W związku z tym nasuwa się wątpliwość czy rzeczywiście tak ogólną myśl dotyczącą treści służebności przesyłu wyraził tylko WSA w powołanym wyroku i czy wcześniej treść służebności przesyłu nie była tak charakteryzowana?

IV. Wnioski

Uwzględniając powyższe ustalenia i oceny stwierdzam, że przedłożona przez Panią magister Marię Maszczyk-Andura pt. "**ZASIEDZENIE SŁUŻEBNOŚCI PRZESYŁOWYCH JAKO METODA ZARZĄDZANIA MAJĄTKIEM PRZEDSIĘBIORCY PRZESYŁOWEGO**" - pomimo pewnych braków merytorycznych - stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną Pani Doktorantki w zakresie nauk prawnych oraz że posiadała Ona umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Tym samym uważam, że recenzowana dysertacja może być podstawą nadania Kandydatce stopnia doktora nauk prawnych.

Adam Bieranowski

ADAM
BIERANOWSKI

Elektronicznie podpisany
przez ADAM BIERANOWSKI
Data: 2026.09.29 11:58:27
+02'00'

